

nu. 8. Quid autem sit favore piz cause, nu. 83. Hostes patre non debent gaudere privilegij, & beneficijs patrie, p. 45. lib. 5. Hostiam non consecratam tempore mortis sibi dari perens manifeste hereticus censetur, p. 6. lib. 5. nu. 22. Distingue, vt ibid. nu. 23. Hypothecae generalis electione, specialem non tolli, p. 112. lib. 3. num. 27.

Acens non praesumitur velle congregari, q. 14. lib. 1. num. 78. Iacobus Garzia Hispanus Sacerdos, & bonarum literarum eruditus, hoc morbo laborabat, vt crederet se ab inimicis suis persequi semper, p. 45. lib. 6. nu. 16. Iactare suum nemo verosimiliter praesumitur, q. 18. lib. 1. num. 13. Et p. 33. lib. 2. num. 5. & p. 35. lib. 5. num. 7. & p. 27. lib. 6. num. 9. & p. 122. lib. 3. num. 54. & p. 27. lib. 6. nu. 8. & nu. 15. Quae tamen praesumptio est multum remota, ibid. nu. 10. suum nemo praesumitur, id eo indebitum solvens causam, & errorem probare debet, p. 34. lib. 3. nu. 23. Iason reprehenditur, p. 8. lib. 4. nu. 6. Iasonis traditio in licet impetrator, si quis omni cau. test. nu. 28. relictur, p. 108. lib. 4. num. 47. Identitas non praesumitur ad evitandum delictum, p. 15. lib. 6. num. 17. est ab eo probanda, qui in ea fundamentum constituit, p. 15. lib. 6. nu. 2. rei licet aliquando praesumatur, fallit tamen, quando agitur de arguendo delicto, p. 2. lib. 5. nu. 9. rei praesumitur, si allegetur praesumptio, q. 48. lib. 1. nu. 19. yntafca, & pluralitas actuum, rerum, personarum, ac agnationum an, & quando praesumatur, p. 15. lib. 6. per tot. Idem aliquod qui nunc loquitur praesumitur in praeteritum illud loqui sciuisse, q. 24. lib. 1. nu. 49. Idols genuflectere, & preces nepharias dicere, arguit veram haeresim, p. 6. lib. 5. nu. 8.

Idoneitas, sine habitibus, an, & quando praesumatur.

Idoneitas tunc non praesumitur sed est probanda, quando rescriptum pura Papae continet huiusmodi verba, si idoneus repertus erit, p. 9. lib. 6. num. 3, 4, 5, & 6. non praesumitur, sed venit probanda quando verba rescripti concepta sunt, si tibi constitit cum esse idoneum, ibid. num. 7. Idem quando in rescripto dicitur esse, si tibi constitit per solentem inquisitionem. Scmp. esse idoneum: ibi, num. 8. Secus quando verba ita concepta sunt, si idoneus est, quia non requiritur aliqua extrinseca probatio, ibid. num. 9. Sed contra, ibid. num. 10. in infeca an praesumatur, ibid. nu. 16. 17. 21. & 23.

Idoneus, & habilis, an, & quando quis praesumatur ad aliquam actum, p. 9. lib. 6. nu. 1. Et idoneus quis potest intelligi aliter de duobus modis, quo ad intrinseca, & quo ad extrinseca, ibid. num. 2.

Ignarus dicitur, qui aduersus communem opinionem iudicat, p. 7. lib. 2. num. 5. Ignobilis, sine popularis quilibet praesumitur, p. 60. lib. 6. nu. 2. Ignobilitatem aduersarij afferens, & in ea fundamentum faciens debet eam probare, p. 60. lib. 6. nu. 5. Ignorans, & errans non censetur consentire, p. 83. lib. 6. nu. 7.

Ignorantia, an, & quando praesumatur, & circa que versetur, & quando praesumatur in facto proprio vel alieno, & quando excusetur.

Ignorantia dicitur cum de facto nil scitur, & proprie est ignorare, id est, nescire quod sciri debet, & est simplex scientiae privatio; praesumitur, p. 23. lib. 6. nu. 3. & 7. praesumitur, vbi scientia non probatur, p. 116. lib. 4. num. 35. praesumitur, quando in aliqua parte apparet, p. 23. lib. 6. nu. 50. licet regulariter praesumatur, non tamen praesumitur in eo, qui praesens fuit, p. 21. lib. 4. num. 6. versatur aliquando circa iuris dispositionem, aliquando circa factum hominis, aliquando circa virtutem, & sic datur ignorantia iuris, facti, & iuris, & facti, p. 23. lib. 6. num. 9. errorque tam iuris factique proprii vel alieni, an, & quando praesumatur, p. 23. lib. 6. nu. 1. & per tot. Quod ignorantia, & error regulariter non praesumitur in facto proprio ita nec ignorantia, & error proprii nominis, ibid. num. 32. facti proprii quando, & in quibus casibus praesumatur, ibid. num. 37. 38. & multis scq. vsque nu. 49. facti alieni regulariter excusat, & praesumitur, p. 23. lib. 6. nu. 51. Et qui scientiam allegat, probare eam debet, ibid. num. 52. in facto alieno, in quibusdam casibus non excusat nec praesumitur, ibid. nu. 66. 68. 69. & scq. vbi casus isti ordine enumerantur, iuris, & facti, an, & quando praesumatur, p. 23. lib. 6. nu. 86. iuris difficile probatur, p. 23. lib. 6. nu. 13. iuris, & errore nemo praesumitur aliquid fecisse, p. 23. lib. 6. nu. 10. iuris naturalis non praesumitur in minore, muliere, muliere, rustico, & similibus, p. 23. lib. 6. nu. 23. Nec in praedictis personis praesumitur ignorantia iuris, quando tractant de iure capiendo, ibid. num. 24. Idem quando conferunt actum clam, ibid. num. 25. probabilis excusat ab haeresi, p. 7. lib. 5. num. 10. multum probabilis, de conditione eius cum quo quis contrahit, excusat, p. 88. 1. 3. num. 15.

Ignorare plus est, quam errare, cum ignorantia nullam, error vero aliquam rei scientiam supponat, p. 23. lib. 6. nu. 8. Illegitimum quem esse, creditur quaedam nota, & infamia facti, p. 54. lib. 6. nu. 29. Imaginum usus pius, & illis seruamus nomen eius, cuius est imago, & inter sacras res, & reliquias haberi debent, p. 115. lib. 4. num. 19. Immobilia censentur etiam redditus, & pensiones annuae, dummodo perpetuae sint, p. 142. lib. 4. nu. 3. Immunitas a collectis, si eas soluit coacte, non sibi praedicitur, p. 41. lib. 6. num. 15. Immunem aliquem aut tanquam exemptum se gerere, qui passus est, confirmare videtur titulum illius, p. 13. lib. 3. nu. 33. Immunitas a principe, solemniter concessa praesumitur, existente eo qui se immunem gerit, in decenniali quasi possessione, p. 132. lib. 3. num. 52. Ecclesia concessa, intelligitur etiam concessa Cemeterio, p. 72. lib. 6. nu. 23. Immunitatis titulum inualidum, cursu 40. anno, confirmari, p. 131. lib. 3. num. 35. ob 12. liberos, fauor publicus est causa proxima, p. 103. lib. 3. nu. 19. Immunitate, & exemptione concessa ab Episcopo, cuius decenniali Pontificis confirmatio adhibita praesumitur, p. 132. lib. 3. nu. 53. Immonis a muneribus civitatis si pauper se describit in testimo, & catastro, praesumitur suo beneficio renunciasse, p. 41. lib. 6. nu. 4. Intellige, vt ibi, nu. 6. & 7. Impediens praedicationem, defensionem, atque doctrinam catholicam fidei, & continentens censuras Ecclesiae, & iurans se nunquam ab errore discessurum, pertinax hereticus censetur, p. 7. lib. 5. num. 12. Impedimenti causa cessante, cessare debet, & impedimentum, p. 39. lib. 4. nu. 71. Impensa facta in domo praesumitur facta a marito, qui tenetur ferre onera matrimonij, p. 11. lib. 6. nu. 11. Impensarum, & meliorationum factarum, in re fideicommissa subiecta, estimatio tempore restitutionis consideratur, p. 10. lib. 3. nu. 5. Idque etiam ad commodum ipsius haereditis privatum, p. 6. Reiecta quorundam opinio, ibid. nu. 8. Impensis ad perpetuum rei vtilitatem factis, respectus habetur ad id quod res de praesenti valet, p. 32. lib. 3. nu. 7. Impetium merum vel etiam mixtum, commissum alicui, non potest alteri demandari, p. 21. lib. 2. nu. 5. mixtum sui natura concessibile est, & delegabile, p. 97. lib. 3. nu. 21. merum, ex legibus esse, ibid. num. 27. merum venit appellacione iudicialis in genere, nu. 31. merum an intelligatur concessum, cui casum simpliciter, vel casum cum iurisdictione concessum fuit, p. 97. nu. 14. 15. 35. & 38. Imperatoris nomen in principio instrumenti poni debere, cur sit constitutum, p. 8. lib. 2. nu. 1. vel Pontificis nomen, positum in vno instrumenti, quibus casibus repetitum censetur in subsequentibus, nu. 2. & 5. Imperfecta duo generis, efficiunt vnum perfectum, etiam in individuis, & sub tantislibus, q. 39. lib. 1. num. 4. plura, non faciunt vnum perfectum, q. 91. lib. 1. nu. 6. Impetrans rescriptum non expressis his, quae mouere possent principem ad non concedendum, praesumitur voluisse circumuenire, & decipere ipsam principem, & sic dolus censetur, p. 3. lib. 5. nu. 75. Implicae quid sint, p. 161. lib. 4. nu. 16. Impotentiam coeundi signis permulsi probari, p. 99. lib. 6. nu. 6. Impropriatio duplicata, iure non recipitur, p. 104. lib. 3. num. 36. nimia in testimonio testis non admittitur, p. 4. lib. 6. nu. 35. Improprietas restringi non autem extendi debet, p. 83. 1. 4. n. 87. Impubes potest contrahere sponsalia, non autem matrimonium, & quare, p. 9. lib. 6. nu. 10. Impuberem posse filios procreare malitia supplente gratiam, & puerum nouem annorum nutricem suam grauidam reddidisse, p. 34. lib. 4. num. 19. Incendiaris quibus coniecturis detegatur, & qua pena plectatur, p. 42. lib. 5. num. 1. & 2. Incendium committi non solet sine aliqua culpa inhabitantium, p. 61. lib. 6. nu. 31. praesumitur commissum culpa inhabitantium.

num. praes. 3. lib. 3. nu. 129. & praes. 41. lib. eod. nu. 3. & q. 59. h. 1. nu. 3. & si inhabitantium culpa commissum praesumatur, nemo tamen ad emendationem damojenetur, si de persona deterrimata non confect, q. 97. lib. 1. num. 11. Incertum de lucens probare debet, p. 50. lib. 2. num. 25. Et quid si confect, num. 12. 13. & 14. Incerta sunt aliquando tam apud legem, quam apud iudicem, quae ex facto sunt, q. 11. lib. 1. num. 14. Inclusio vnus non est exclusio alterius, vbi eadem est vtriusque ratio, p. 90. lib. 3. nu. 7. Item eius, quod alio iure inclusum legitur, num. 8. vnus est alterius exclusio, & quando procedat hec reg. praes. 89. lib. 4. nu. 90. & praes. 190. lib. 4. nu. 27. Cessat autem huiusmodi argumentum, quando constat, mentem disponentis eandem fuisse de casu exclusio, quae de inclusio, ibid. nec habet locum d. regula in conneris, quae sui natura aequae includuntur, p. 36. lib. 4. num. 22. & praes. 9. lib. eod. num. 6. Incola velle dicitur, qui in aliquam regionem domicilium suum contulit, p. 42. lib. 6. num. 10. Inconstante vitium maximum est, p. 37. lib. 6. num. 1. Incontinentes praesumitur qui patrem habuit incontinentem, p. 58. lib. 6. nu. 6. in presenti, talis praesumitur in futurum, q. 19. lib. 1. num. 8. & praes. 24. num. 36. Incontinenti, quae sunt, censentur inesse, p. 134. lib. 3. num. 22. quid gestum dicatur, arbitrio iudicis committitur, p. 124. lib. 3. num. 20. Indebitum scienter soluens, praesumitur donare, p. 6. lib. 3. numero 44. Indefinita equipollet vniuersali in dispositione legis, non autem hominis, q. 46. lib. 1. nu. 31. equipollet vniuersali, p. 51. lib. 4. nu. 44. & praes. 79. lib. eod. num. 19. p. 173. lib. eod. nu. 12. equipollet vniuersali, quando ratio id suadet, sed si non adest eadem ratio, vel dispositio est odiosa, p. 62. lib. 4. n. 7. & 10. & seq. equipollet vniuersali etiam in dispositione hominis, quando eadem est ratio, & qualitas, p. 21. lib. num. 5. Indicium est sola quaedam praesumptio iuris, non autem iuris, & de iure praesum. 89. lib. 4. num. 15. solum nascitur a probabilibus, quae, 7. lib. 1. num. 5. quid sit, & quomplex, quid a praesumptione differat, & quem habeat, effectum, quae, 7. lib. 1. numero 6. 7. 8. 9. 10. & seq. vsque num. 20. vnum tollit aliud, quae, 30. lib. 1. numero 4. delicti proximum, non teste de veritate probatur, quae, 91. lib. 1. nu. 1. Qualis autem testis is esse debeat, aliud iuris, aliud facti, quae, 88. lib. 1. num. 3. facti quid, numer. 4. iuris quid, num. 5. Indicia Rustici Papienses coniecturas appellant, quae, 7. lib. 1. nu. 21. quibus accusatus de crimine, vel inquiri potest, vel torturae subijci, arbitrariae sunt, quae, 44. lib. 1. num. 9. & praesumptiones ad inquirendum, & torqueendum paria esse non oportet, quae, 88. lib. 1. nu. 1. ad torqueendum vrgentia, & ad damnandum vrgentiora requiruntur, ibid. nu. 2. leuiora ad inquirendum, quae torqueendum sufficiunt, num. 6. ad apprehensionem, & generalem inquisitionem a pari procedunt, num. 11. ad specialem inquisitionem, quae sunt, ibid. nu. 21. leuia concurrentia, cum assertionem offensi in articulo mortis, quae, 10. lib. 1. nu. 89. lib. 1. num. 81. remota, singula quaeque, testibus duobus probanda sunt, quae, 91. lib. 1. num. 2. Et quando id praesertim sit necesse, num. 3. ad torturam sufficientia, diluantur confessione offensi, ab inquisito se non esse lesam, vel off. nsum, quae, 93. lib. 1. numero 1. Inducta ad augumentum non debent operari diminutionem, p. 2. lib. 4. nu. 19. & praes. 190. lib. eod. nu. 30. ad diminutionem augmentum operari non debent, p. 127. lib. 4. num. 5. ad fauorem non debent odium operari, p. 23. lib. 4. num. 5. & praesumpt. 169. lib. eod. nu. 18. & praesumpt. 7. lib. 5. num. 21. Indutrium persona electam, vis etiam vrborum indicat, p. 11. lib. 2. n. m. 6. 7. 9. nu. 1. 13. 15. 16. & 17. Inequalitas quae casu conuenit, non est considerabilis, praesumpt. 69. lib. 4. num. 53. Infamia non praesumitur, cum sit delictum, p. 54. lib. 6. num. 39. Infamiae pena est grauior quam poena mortis, praesumpt. 49. lib. 5. numero 5. Infamem Pontifex scienter ordinando, famae restituere praesumitur, p. 20. lib. 2. nu. 13. Infamiam praeter ceteris euitare velle quilibet, praesumitur, p. 136. lib. 3. num. 2. Infans olim, hodie non praesumitur, q. 24. lib. 1. num. 18. Infamia finitur in septimo anno, p. 47. lib. 4. num. 3. Infeudandi licentia, & alienandi, maxime inter se differunt, praesumpt. 192. lib. 3. num. 22. Infirmitas est habitus cuiusque corporis contra naturam, p. 46. lib. 6. num. 7. Infirmus in domo mea praesumitur habuisse a me alimenta, & reli-

qua ei necessaria, p. 71. lib. 6. num. 6. qui iam Romae, oclusis acribus, & f. nettis vasa in an. canibus ostendebat, suscitans an elidret, p. 45. lib. 6. nu. 59. Infortunia ex locorum mutatione sepius euitantur, p. 138. lib. 3. num. 12. Ingratitudinem sequitur impudentia, quae ad omnem turpitudinem dux est, p. 4. lib. 5. nu. 13. Et quid apud A. hincientes de ingratitude sanctum reperitur, ibid. num. 14. Ingratus nemo praesumitur praesertim, erga parentes, & in huiusmodi vnio necessaria est omnimodo liquida, & clara probatio cum sit vitium valde graue, p. 4. lib. 5. nu. 11. Et quomodo diuino numine puniantur ingrati, ibid. & nu. 12. q. nemo praesumitur, nisi a grauior, & probetur, q. 18. lib. 1. nu. 6. Inhabilis quando dispensatus censetur, eum si princeps non exprimit in literis promotionis inhabilem, nec adit clausula, ex certa scientia, p. 20. lib. 2. nu. 7. Inhabilem Princeps promouens dispensare creditur, etsi inhabilitatem ignoret, cum idem si inhabilitatem sciuisset, fuisse facturus, p. 10. lib. 2. nu. 27. Idem etiam, si saltem in inhabilitatem sci- praer unatur nu. 28. non praesumitur dispensare princeps, per substitutionem promouendo, ibid. num. 34. Idem si extimare potuit, eum ab alio fuisse habitatum, nu. 35. promouens princeps ob necessitatem, non praesumitur dispensare num. 36. dispensare princeps censetur quando rescriptum aliquid aliud operari non possit, num. 37. non praesumitur dispensare princeps, faciendq. quod est fieri consuetum nu. 38. Inhabilitatis exceptio adeo p. tens est, vt nunquam exclusa praesumatur a statutibus, p. 32. lib. 2. nu. 2. Inhabilitatem alicuius princeps ignorans, an promouendo eum dispensasse credatur, p. 20. lib. 2. num. 21. 22. 23. & 24. etiam a defectu naturali prouenientem, princeps promouendo, & dispensare praesumitur, ibid. nu. 28. Inimicitia capitalis aliquibus concurrentibus, torture iudicium est, q. 89. lib. 1. nu. 51. leuis etiam cum alijs admittitur, quationibus non facit iudicium, ibid. num. 52. causata ex offensione non sibi sed suis facta, iudicium facit quationibus, num. 53. orta inter eum, & iudicem, efficac est, vt iudex queat reculari nu. 54. in specie probari debet, vt torture fiat iudicium, ibid. num. 58. inter donatorem, & donatarij exorta, signum est donationis causa mortis reuocata, p. 37. lib. 3. num. 16. Idem esse in Legatario, & testatore, num. 17. Ampliatur ibid. num. 18. 19. & seq. Quid si inimicitia culpa donatoris, & testatoris interuenit, ibid. num. 21. 22. & 23. ob quam donatio causa mortis reuocata praesumatur, grauis esse debet, ibid. num. 25. inter dominum, & procuratorem ex orta, praesumitur mandatum reuocatum, p. 36. lib. 2. nu. 24. inter heredem, & legatarium orta, an reuocatur Legatum, Vide omnino, p. 170. lib. 4. & odium, an, & quando inter aliquos praesumatur, p. 43. lib. 5. nu. 1. & per tot. Et quibus coniecturis probari possit inimicitia, ibid. num. 3. & q. orta ex lite, praesumitur durare etiam lite finita, p. 43. lib. 5. num. 7. superueniens est valida coniectura, testatorem posse mutare voluntatem, p. 166. lib. 4. nu. 38. superueniens operatur, vt multa iam concessa reuocata censentur, praesumpt. 170. lib. 4. num. 3. Inimicitiae effectus, per reconciliationem de recenti, non censetur sublati, q. 89. lib. 1. nu. 57. & iniuriae causam praesumi reconciliatione remissam, p. 30. lib. 4. nu. 6. sequuta reconciliatione donatio vel legatum factum reuocatur, p. 37. lib. 3. nu. 18. graues quae sint inter donatorem, & donatarium, aut testatorem, & legatarium, p. 37. lib. 3. nu. 26. 27. 28. 29. 31. 34. & 36. Inimici testimonium quando non recipiendum, p. 47. lib. 2. nu. 7. Inimicus exiens de domo occisi gladio districto circumtoque, homicida praesumitur, q. 65. 1. nu. 7. praesumitur omnia facere, quae potest, vt inimico noccat, & ideo si in fundo suo aliquid facit, quod inimico noccat, dolose fecisse praesumitur, p. 29. lib. 6. num. 26. semel adhue praesumitur inimicus, p. 32. lib. 5. num. 11. & praes. 43. lib. 5. nu. 8. Et quid de inimico reconciliato ibid. nu. 9. is praesumitur, qui cum consueuerit aliquem salutare, non amplius salutat, ibid. nu. 10. Idem de eo, qui consueuerat me alloqui, & amplius non loquitur, ibid. nu. 11. Idem qui est amicus inimici; ibid. nu. 12. & alijs multis modis, quos vide ibid. nume. 13. 14. & seq. Iniuria non inferitur volentis, & scientis, p. 186. lib. 4. nu. 57. illata ab eo, qui magistratu fungitur, praesumitur illata itaque a magistratu, non autem tanquam priuato, q. 14. lib. 1. nu. 71. vbi fracti illata, censetur illata, & alteri, p. 53. lib. 2. nu. 2. illata, & datum ex ea proueniens, separata sunt, p. 114. lib. 3. num. 4. quae dicatur atrox, iudicis relinquitur arbitrio, p. 37. lib. 3. numero 37. Iniurie remisse pactum praesumi perpetuum, praesumpt. 109. lib. 3. num. 10.

In iuriam qui semel remissis, in factum quoque remissis presumitur, quæst. 14 lib. 1. num. 26. inferens, præter prænam lege in dictam, tenetur ad interesse, damnum, ratione iniuræ passio. præsum. 1. 14. libro. 3. numero 1. remittens læsus, non presumitur damna, & expensas condonasse. ibid. num. 3. Idque verum est, quamvis iniuria cum expulsiõibus, & deatationibus, remissa sit. numer. 5. Nisi tamen remissio facta sit plenissime num. 6.

Iniuria non presumitur illata ob cognationis vel affinitatis vinculum. præsum. 16. lib. 5. numer. 5. Et illata à fratre iudicatur gravior quam si sit illata ab extraneo. ibid. num. 6. & præsum. 3. lib. 2. num. 7. a consanguineo illata non presumitur an pro iniuria di illata. præsum. 40. lib. 5. num. 18. aliquem afficiens probare debet, se non animo iniuriandi id fecisse, alias in dolo esse censetur. præsum. 3. lib. 5. num. 47.

Iniuriandi animus coniecturis, & præsumptionibus detegi potest, præsum. 40. lib. 5. num. 31. Et animus non iniuriandi probatur iuramento eius, qui iniuriam intulit, ibid. num. 32.

Innocens quilibet presumitur, & sine vitio præsumitur. 1. lib. 5. num. 6. is presumitur, quem nemo accusavit. præsum. 4. lib. 5. num. 3.

Innocentia vis magna est, quæ ut detegatur semper admitti debet probationes, præsum. 48. lib. 5. num. 1. Potest probari autem innocentia testibus domesticis, & sanguine coniunctis. ibid. num. 7. & nullo probari potest præsumptionibus, & coniecturis. ibid. num. 9. & seq.

Innocentiæ maxima est coniectura, quæ sumitur ex exculpatione socij criminis, cum mortuus esset, cum, & is fuerit accusator ibid. num. 17. idem quando testes, qui contra accusatum attestati sunt, extra iudicium testimonium suum reuocauerunt. ibid. num. 18. efficax coniectura est illius, qui damnatus ad mortem protestatus est se innocentem esse, & dum laqueo fuisse suspensum, mori non potuit, sed laqueo fracto in columis cecidit in terram. ibid. num. 19. Secus si clarè constaret de delicto morte digno. ibid. num. 20.

Innocentia accusati quibus coniecturis detegi possit. præsum. 48. lib. 5. num. 1. & per tot. 5. & seq. accusati ut probentur, admittitur etiam tertius, cuius non interit. præsum. 48. lib. 5. num. 3.

Innouantes regimina, & administrationes ciuitatis habent præsumptionem contra se, & suspicionem non carent. præsum. 34. lib. 5. num. 5.

Inopia sola non est causa sufficiens, ad consequendum alimenta, & sumptus litis, quæst. 5. lib. 1. num. 32.

In perpetuum verbum, secundum subiectam materiam intelligi, præsum. 103. libro. 3. numero. 3. Et in materia privilegiorum quomodo accipitur, num. 40.

Inquisitio alia generalis alia specialis. q. 88. lib. 1. num. 7. ad quem finem fiat. ibid. n. 8. generalis ut fiat, testimonium cuiuslibet testis sufficit. q. 88. lib. 1. num. 12. Exemplificatur, & extenditur ibid. num. 13. & seq.

Inquisitionem generalem, iudex incautè non debet facere, & quæ ob causam. q. 88. lib. 1. num. 10. ad generalem, indicium est sufficiens grauis inimicitia. q. 88. lib. 1. num. 18. ad specialem præhensionem, & torturam, secundum aliquos famam sufficere. quæst. 88. lib. 1. num. 17.

Inquisitione in generali cur sufficiant leuia indicia. quæst. 88. lib. 1. num. 9.

Inquisitori, quando etiam non liceat procedere, ad interrogandum, quid suspectus de fide sentiat. q. 100. lib. 1. num. 4.

Insani fæpissime sanè loquuntur, præsum. 8. lib. 4. num. 36. & dementes aliquando loquuntur verba sanæ mentis, & aliquando aliqua signa prudentiæ faciunt, non tamen desinunt esse demetes. præsum. 45. lib. 6. num. 60.

Insania appellatur phrenesis, quæ tunc esse dicitur, quando continua dementia esse incipit, aut cum æger quamvis adhuc sapit, quasdam tamen varias imaginationes accepit. præsum. 45. lib. 6. n. 3.

Instantia noua incipit à liis contestatione. q. 73. lib. 1. num. 2.

Insignia, & arma insculpta in Ecclesia, præsumptionem faciunt, quod bona fide quis sit in possessione iuris patronatus. præsum. 1. 30. lib. 3. num. 31.

Ininuatio in donatione causa mortis non requiritur. præsum. 35. lib. 3. num. 35.

Insolita suspensionem arguunt. præsum. 122. lib. 3. num. 116.

Instituto, verbum, an sit directum ciuile. præsum. 54. lib. 4. num. 2.

Instituto tanquam genus diuiditur in duas species. præsum. 40. lib. 3. num. 8. particularis facta filio non presumitur reuocata, etiam secuta reconciliatio inter patrem, & filium. præsum. 30. lib. 4. num. 7. presumitur, quod præcesserit substitutionem. præsum. 7. lib. 6. num. 2. in hereditate aliena scienter facta à testatore non valet, nec debetur æstimatio. præsum. 116. lib. 4. num. 12. facta de nepote incausum mortis filij extenditur ad casum, si is filius patitur interdictionem aquæ, & ignis, vel si emancipetur. præsum. 26. lib. 4. num. 6. facta

de posthumo nascitur post mortem testatoris trahitur ad casum, si is posthumus nascatur in vita. præsum. 26. lib. 4. num. 4. pura ad diem, vel ex die fieri nequit. præsum. 14. lib. 4. num. 4. in re particulari facta valet. præsum. 26. lib. 4. num. 27. tacita resultans ex verbis, pro expressa habetur. præsum. 19. lib. 4. num. 8. in re certa facta filio alio vniuersali herede instituto, non potest reuocari in codicillis, licet alias fecus. præsum. 79. lib. 4. num. 52. facta de vno ex pluribus an, & quando valeat. præsum. 25. lib. 4. num. 17.

Institutiones, & substitutiones directæ sunt fauorabiles, & in eis filia sub nomine filiorum continentur. præsum. 84. lib. 4. num. 4.

Institutionis vel legati causa impulsiva non facit corrumpere ipsam dispositionem, licet fuerit falsa. præsum. 34. lib. 4. num. 17. Vide Hæredis institutio.

Institutus, an, & quando presumatur adiuise hereditatem, & quando quis presumatur institutus, vel substitutus?

Institutus an presumatur adiuise hereditatem, quando vltus est verbis dispositionis, quæ tamen suspensionem quandam habet. præsum. 110. lib. 4. num. 10. an dicatur hereditatem adiuise, si constituit procuratorem ad protestandum alij, qui se in hereditate fratris sui ingerit, ne quid noui fiat in d. hereditate, quia ad se pertinet iusto tit. præsum. 100. lib. 4. num. 31. Et quid si fuit interrogatus ab aliquo, quo vult testamento, & ipse respondeat, velle vti primo si valet, & si non valet, velle vti secundo. ibid. num. 32. Quod si respondendo positionibus dixit se quo quomodo heredem esse, hereditatem presumitur adiuise. ibid. num. 34. Idem si dixit, credere se heredem esse. ibid. num. 35. præsumitur hereditatem adiuise, quando dixit. Volo esse hæres. præsum. 100. lib. 4. num. 19. Idem quando dixit, pro certo volo adire. ibid. num. 20. Vel vocatus ab intestato si cessit bonis hereditarijs, presumitur etiam adiuise hereditatem. præsum. 101. lib. 4. num. 98. vel ab intestato vocatus si patitur res hereditarias multo valentius interire, & pessum ire, repudiasse censetur. præsum. 102. lib. 4. num. 14. Vide hereditatis adiutor, & hereditas, vel substitutus ante quædo quis presumatur. præsum. 17. lib. 4. num. 1. Vide heredis institutio, an, & quando coniecturis, & præsumptionibus, censetur inducta.

Instituto in iuncta conditio, fideicommissum, vel legatum, quando censentur repetita in substituto. vide Condicio. Item Fideicommissum. Item Legatum.

Institutus quando est etiam substitutus, præsumpta mente testatoris succedit ex iure accrescendi, exclusa substitutione. præsum. 87. lib. 4. num. 8. sub condicione non potest dici hæres, nisi deficiente condicione. præsum. 51. lib. 4. num. 20.

Instituto hoc pacto, Titius, & Senus vter eorum viuet, heres esto, si constat vtrunque viuere, qui censetur institutus non quid ambo. præsum. 17. lib. 4. num. 2. Et quid si vnus decessit altero superstiti. ibid. num. 3.

Institutus in re certa quando ex præsumpta mente testatoris censetur hæres, & legatarius. præsum. 20. lib. 4. num. 1.

Instrumentum an, & quando presumatur falsum, verum, solenne, quam in probando vim habeat, productum, a producente vel ab eo, contra quem producitur, quatenus approbatum censetur, &c.

Instrumentum quibus ex coniecturis arguatur, & presumatur falsum. præsum. 20. lib. 5. num. 7. & seq. vsque num. 43. vbi ordine enumerantur 30. Coniectura quibus ex causis à suspitione falsi defendi possit. ibid. num. 44. cum seq. vsque ad finem. Vide scilicet in verbo falsum, in vna parte falsum, an, & quando presumatur in totum falsum. præsum. 21. lib. 5. num. 1. & per tot. Quod tunc totum falsum censetur, quando falsitas prouenit ex persona notarij, qui sua imilia, & dolo commisit falsum in vno ex substantialibus. ibid. num. 3. Idem quando falsitas fuisse commissis in verbis enunciativis, ac incidenter prolatis in eo, puta circa locum, tempus, & huiusmodi, alias fecus. ibid. n. 6. Declaratur hoc non procedere, quando constat ex confessione partis, alia capitula ipsius instrumenti vera esse. ibid. num. 7. Restringitur etiam alijs modis, quos vide ibid. num. 10. & seq.

Instrumento damnato de falso, corrumpit & omnis confessio in eo comprehensa. præsum. 21. lib. 5.

Instrumentum fides pædet a fide, & persona notarij. præsum. 21. lib. 5. n. 4.

Instrumentum si reperitur factum de veditioe pura, & aliud de conditionali, presumitur venditionem sicque actum pluralitas. præsum. 15. lib. 6. num. 14. fuisse apud adiciendum ab initio litis, si quis probauit, cogere cum potest ad exhibendum. præsum. 64. lib. 6. num. 4. Est enim instrumentum de his, quæ custodi solent. ibi.

Instrumenta facta à notario damnato de falso, post sententiam emissa

nia falsa presumuntur. præsum. 11. lib. 5. num. 24.

Instrumentum carens debitis solemnitatibus licet viuo notario ipso nihil probat, eo tamen mortuo solemnem probationem facit. præsum. 5. lib. 5. num. 10. Et instrumentum fides sustinetur testibus mortuis, licet viuentis contradicant. ibid. num. 12. Et in instrumento notarij mortui maior fides adhibetur quam viuentis. ibid. num. 11.

Instrumenta dotalia licet non requirantur ad matrimonij validitatem, requiruntur tamen, vt filij iam nati legitimi reddantur quo ad successione. præsum. 89. lib. 4. num. 83.

Instrumentis duobus pro dictis, vno scilicet cessionis, & altero solutionis crediti, presumitur prius confectum illud solutionis, si soluens reperitur in possessione. præsum. 69. lib. 6. num. 9.

Instrumentum si est plenum, & clarum, declaratur factum dum obscurum, & dubium, ne censentur partes se correxisse. præsum. 37. libro. 6. num. 11.

Instrumentis artificij legatis, continentur ea, quæ illi artificij conueniant. præsum. 154. lib. 4. num. 22.

Instrumenta a nota fundi fructus acquirendi causa que sint. præsum. 45. lib. 4. num. 13. Et que sint in instrumenta querendorum fructuum causa. ibid. num. 11. Et que colligendorum fructuum causa. ibid. num. 12. Et que conferendi fructus causa. ibid. num. 13.

Instrumentum Lamonis legato quid continetur. præsum. 54. lib. 4. num. 28. Pietus legato quid comprehendatur. præsum. 54. lib. 4. num. 23. Et quid instrumentum piscatorij legato. ibid. num. 24. Et quid instrumentum balneario legato. ibid. num. 25.

Instrumentum publicum, dicitur probatio clara, & probata. q. 65. lib. 1. num. 8.

Instrumentum publicum quid potest opponi. ibid. num. 2.

Instrumentum publicè confectum veritatis habet præsumptionem. præsum. 122. lib. 3. num. 4. publicum magis pro se præsumptionem habet. q. 99. lib. 1. num. 14. tanquam suspectum de falso volens arguere, pro qualitate causæ probare debet. ibid. num. 16. continens non verosimile, suspectum sit, vti in causa ciuili nullam faciat fidem. ibid. num. 17. confectum a notario, confecto facere falsa instrumenta non probat in ciuili, nisi comprobetur testibus. num. 18. magis habet pro se præsumptionem. præsum. 44. lib. 2. num. 1. & verum, & solenne presumitur. ibid. num. 2. Et his præsumptionibus statuitur donec appareat contrarium. num. 3. præsumptionem pro se habet, quo ad verba dispositiua num. 5. in prima locatione factum, in tacita relocatione non presumitur repetitum. præsum. 85. lib. 3. num. 46. antiquitas sumptum, & exemplatum habet pro se præsumptionem. quæst. 48. lib. 1. num. 26. allatum ex remota regione, habens debitam, & publicam formam a notario confectum presumitur, & fidem facit. præsum. 78. lib. 2. num. 10. antiqua non excedens cursum centum annorum, presumitur concipitum a notario. ibid. num. 11. reperitum cancellatum penes creditorem, presumit creditorem liberatum. præsum. 141. lib. 3. num. 4. Eamque esse præsumptionem iuris à sege probatam. 5. Nisi tamè aliam ob causam cancellatum fuisse constet. num. 6. reperitum cancellatum penes debitorem, quando præsumi faciat debitorem liberatum. præsum. 141. lib. 3. num. 7. & seq. & præsum. 34. lib. 2. num. 12. cancellatum penes tertium, verum liberationem presumat, sunt opinioniones. præsum. 141. lib. 3. num. 17. & 18. Et quid si cancellatum reperitur apud notarium in suo protocollo, num. 19. diu occultatum presumi simulatum. præsum. 122. lib. 3. num. 94. producens, presumitur fateri, & approbare etiam, quæ in eo continentur. præsum. 45. lib. 2. num. 1. 4. 6. Idque etiam locum habet in persona notarij, qui id concepit. num. 2. Idem de dictis, & attestacionibus testium. num. 3. approbare censetur non solum producens sed etiam petens sibi exhiberi, & produci. num. 11. producens quibus casibus, non presumitur producendo approbare. num. 15. & seq. productum cum protestatione, in paribus nimirum pro se facientibus non contradicere aduersario, quo ad fauorem producentis accipitur. num. 21. debiti cancellatum penes creditorem exitens, presumitur eius voluntate cancellatum. præsum. 58. lib. 2. num. 5. factum tempore contracti matrimonij vtrum filij ætatem probet. præsum. 51. lib. 2. num. 36. aut scripturam productam contra se, veram videtur fateri, qui nil opponit. præsum. 46. lib. 2. num. 1. venditionis reus conuentus tam quam actum proprium improbare, vel impugnare non potest. Præsum. 63. lib. 6. num. 48. probat dominium inter hæredes, imo, & inter singulares successores contra tenentem, opinione aliorum DD. Licet difsentiat ab his Crauetta. ibid. num. 52. vt etiam idipsum probet contra tertium possessorem sed id in antiquis, ibid. infra. num. 58. Est res inter alios acta, quam nocumentum alteri adferre nequit, & idcirco eius vigore dominium venditionis in præiudicium tertij possessoris minime probatur, Hinc Doctores dominium instrumentis non probari scribere passim, & non pauci. ibid. num. 55. locationis, & emphyteus cum præsumptionem, & coniecturam producan iunctis alijs nonnullis

lis adminiculis validè probant, ad præsumpt. 63. lib. 6. n. 123. tradens re n tradere videtur. præsum. 140. lib. 3. num. 2. dicitur vnicui, & si de eo confectum sint plures scripturæ. ibid. num. 9. debito r reddens creditor, non presumitur debitor remissis, quando alia coniectura, quam remissionis, aut solutionis sumi potest. præsum. 140. lib. 3. num. 19. Idem si in instrumento non ius in re, sed ad rem continetur. num. 19.

Instrumentum copia fidem facit, si ei non contradicant aduersarij. præsum. 46. lib. 2. num. 19. locus in eo ad se ibi debet. præsum. 84. lib. 2. num. 1. Item, & locus loci. num. 2. verbis, quia vera presumuntur, standum est. præsum. 12. lib. 3. num. 81. ex cancellatione liberationem presumi, magni est effectus. præsum. 14. lib. 3. num. 20. contra tenentem alia probatio non admittitur, quæ per aliam scripturam. præsum. 132. lib. 3. n. 22. exequutione contra fideiussorem petita, iuxta dispositionem statuti, instrumentum debiti principalis producere non est necesse. præsum. 132. lib. 3. n. 16. solemnitate postum partes renunciare, quæ eorum cedit commodo. præsum. 45. lib. 2. n. 5. productio, & tanquam veri approbatio, prodest. & tertio absentibus, n. 8. pdu ctio, nulli adfert producenti iudiciu, quando aduersarius illud impugnat. num. 16. productio, & tacita ex eo resultans confessio, non nocet producenti, vt detecto errore probabili, id nequeat reuocare. ibid. num. 20. redhibitione debitum præsumi solutum. præsum. 140. lib. 3. num. 4. Et quando hæc præsumptio locum habeat, vel non. ibid. num. 5. 6. & seq. exemplatio ritæ, & solemniter facta à notario, quando presumatur. præsum. 80. lib. 2. num. 1. & seq. verbum generale est, significans id omne quo res instruitur. q. 1. lib. 1. num. 10.

Instrumento fides adhibetur, vsque quo probetur contrarium, quæst. 99. lib. 1. num. 15. standum in dubio præsumpt. 122. lib. 3. num. 35. renuncians creditor, idque tradens debitori, non creditam remissis, sed potius probationi ipsius instrumenti presumitur renunciasse. præsumpt. 140. lib. 3. num. 16. Idem si prius exegisset debitum, deinde traderet in re. ibid. num. 17. vel scripturæ contra se productæ, etiam generaliter opponens, presumitur fateri in eo contenta. præsumpt. 46. lib. 2. num. 29. cui etiam non fuerit oppositum, quando tamen non presumatur vera fateri in eo contenta is contra quem producitur. ibid. num. 20.

Instrumenta, & testes procedunt à pari. præsumpt. 51. lib. 2. numer. 34. ex intervallo facta maiorem arguere suspensionem. præsum. 122. lib. 3. num. 46. vt plurimum complectuntur ea, non quæ iuris sunt, sed quæ facti, præsumpt. 63. lib. 6. num. 57. vbi plura extiterint locutionis, & emphyteusis, tunc & locatoris, & eius qui emphyteusim concessit contra tertij possidentem dominium probatur, maxime concursu accedente alterius cuiuspiam admittibili. præsum. 63. lib. 6. num. 125. & 126. Intellege tamen vt nu. 127.

Instrumentorum aliquando maior quam testium fides. præsum. 51. lib. 2. num. 35. appellatione testes contineri. q. 1. lib. 1. num. 11. Minus tamen proprie testimonia. ibid. num. 12. appellatione, veniunt etiam scripturæ priuata. præsum. 41. lib. 3. num. 8. impenfam, is qui acquirit, soluere debet. præsum. 122. lib. 3. num. 58.

Intellectus l. i. §. id quod ex substitutione. ff. ad leg. Falcid. præsum. 108. lib. 4. num. 30. l. 1. §. excusantur. ff. ad S. C. Syllan. vbi declarantur nonnulla verba Vlpiani male ab Accursio, & alijs perpen sa. præsum. 28. lib. 5. num. 4. l. i. in prin. ff. de usufruct. præsum. 59. lib. 4. num. 13. l. 2. C. de lib. & eor. lib. præsum. 33. lib. 5. num. 3. l. 2. C. de offic. procur. Cæsar. præsum. 99. lib. 4. num. 22. l. 2. & 3. de interrog. act. ibid. num. 23. l. 2. §. si dabitur. ff. quem ad modum. testam. aper. præsum. 49. lib. 6. num. 27. l. 3. C. de inoff. test. præsum. 26. lib. 4. num. 20. 30. & præsum. 29. lib. eod. num. 83. l. 3. §. vlt. ff. de cond. caus. data. præsum. 155. lib. 4. num. 6. l. 2. Titio. ff. de verb. obl. præsum. 146. lib. 4. num. 12. & conciliatio ad l. centurio. ff. de vulg. & pup. substit. leg. præsum. C. de imp. & alijs substit. i. præsum. 52. lib. 4. num. 5. & nu. seq. l. cogit. ff. ad Treb. præsum. 57. lib. 4. num. 22. l. comm. d. ff. de lib. & posthu. præsum. 26. lib. 4. num. 13. 16. 20. & seq. l. cum alienam rem. C. de leg. præsum. 118. lib. 4. num. 27. l. cum auus. ff. de condit. & demonst. præsum. 76. lib. 5. n. 18. l. cum filijs. ff. de cur. furio. & l. qui tertiana. ff. de ed. edic. præsum. 50. lib. 4. num. 9. l. cum fuerit. ff. de cond. & demonst. præsum. 147. lib. 4. num. 21. l. cum quidam. ff. de bon. poss. præsum. 103. l. 4. num. 6. l. cū tale. §. pen. ff. de cond. & dem. præsum. 183. l. 4. num. 57. leg. eius militis §. milita missus. ff. de mili. test. præsum. 4. lib. 4. num. 14. lex facta. §. si quis autem. ff. ad Treb. præsum. 50. lib. 6. num. 29. & seq. l. fallus. §. si iactum ex naue. ff. de furt. præsum. 30. lib. 5. num. 18. l. filia legatorum. C. de leg. præsum. 167. lib. 4. num. 36. l. filium. ff. de ijs qui tuentur vel alien. iur. præsum. 38. lib. 6. num. 6. l. iam hoc iure. ff. de iur. & iur. præsum. 39. lib. 4. num. 29. l. iam hoc iure. ff. de vulg. & pup. substit. præsum. 53. lib. 4. num. 10. l. inde Neratius. in prin. ff. de usufruct. accret. præsum. 59. lib. 4. num. 14. l. Iulianus. ff. de hered. instit. & l. triplici. §. vlt. de ver. sig. præsum. 173. lib. 4. num. 2. & 30. l. Lucius. §. vlt. ff. de lega. 2. vbi an filiorum appellatiõ ne veniant naturales tantum. præsum. 78. lib. 4. num. 7. l. Lucius. §.